

PARIS2015
UN CLIMATE CHANGE CONFERENCE
COP21·CMP11

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone

การประชุมรัฐสภาไปโอกาสการประชุมรัฐภาคือนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ 21

Parliamentary Meeting on the occasion of the United Nations
Climate Change Conference (COP21/CMP11)

ระหว่างวันที่ 5 - 6 ธันวาคม 2558 ณ กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส

กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำนำ

ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ กำหนดให้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา และให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวกับหนังสือสัญญาหรือกฎหมายระหว่างประเทศ หรือการออกพระราชบัญญัติเพื่อให้ การเป็นไปตามหนังสือสัญญาอันกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงไม่อาจหลีกเลี่ยงภารกิจในด้านการระหว่างประเทศ เพื่อติดตามและรับทราบสถานะ ล่าสุดในประเด็นต่าง ๆ อันจะมีผลต่อประเทศชาติ ซึ่งโดยนัยของการปฏิบัติตามพันธกรณีที่เกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) อันเป็นประเด็นในระดับโลก ที่ประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา สหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ คาดหวังความสำเร็จที่รัฐภาคีทั้งหลาย ๑๙๕ ประเทศ ซึ่งมีประเทศไทยรวมอยู่ด้วย จะตกลงให้การรับรองข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) อันจะ เป็นข้อตกลงสำคัญที่มีพันธกรณีมุ่งเน้นการรักษาอุณหภูมิของโลกโดยเฉลี่ยไม่ให้เกิน ๒ องศาเซลเซียส หรือน้อยกว่านั้น ข้อตกลงดังกล่าวสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ของสหประชาชาติ จำนวน ๑๗ ประการ และข้อตกลงฉบับนี้จำเป็นต้องผ่านการพิจารณาโดยสภานิติ- บัญญัติแห่งชาติ ภาครัฐสภาจึงควรมีบทบาทตามกระบวนการดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการในทุกองค์ภาพพ มีประสิทธิภาพสูงสุด

เพื่อปฏิบัติตามกลไกดังกล่าวมาข้างต้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงได้มอบหมายให้คณะผู้แทนสภา- นิติบัญญัติแห่งชาติ นำโดย ศาสตราจารย์สนธิ อักษรแก้ว รองประธานคณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม คนที่สี่ เดินทางไปเข้าร่วมและปฏิบัติภารกิจในการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคี- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ หรือ Parliamentary Meeting on the occasion of the United Nations Climate Change Conference (COP21/CMP11) ระหว่างวันที่ ๕ - ๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส ในกรณีนี้ ศาสตราจารย์สนธิ อักษรแก้ว ได้กล่าวถ้อย ถแถลงต่อที่ประชุมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนทรัพยากรและข้อมูลให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งมีความอ่อนไหวต่อการจัดการปัญหาสภาวะโลกร้อน พร้อมทั้งแนะนำให้มีกลไกที่จะเปิดทางให้รัฐสภาของ ประเทศเหล่านั้นได้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติของภาครัฐบาลให้ครอบคลุมและมี ประสิทธิภาพ

อนึ่ง ภายหลังจากเข้าร่วมการประชุมในภาครัฐสภาของคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ ประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ให้การรับรองข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ขั้นตอนต่อจากนี้จึงเป็นการพิจารณาของรัฐภาคีเพื่อให้ สัตยาบัน (Ratification) โดยที่ฝ่ายนิติบัญญัติจะมีบทบาทเช่นกันในการพิจารณาเพื่อให้ข้อตกลงดังกล่าวมีผล บังคับใช้อันจะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาและให้โลกไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการประชุมฉบับนี้จะเป็นแหล่งอ้างอิงสำคัญที่ผู้สนใจ ศึกษาค้นคว้าจะได้รับข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ รับทราบสถานะเกี่ยวกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และรับทราบบทบาทของคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อการประชุมดังกล่าว

ฝ่ายเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ในการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคี
อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑
มกราคม ๒๕๕๙

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
รายงานการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ (COP21/CMP11)	
บทนำ.....	๑
องค์ประกอบคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ.....	๒
ระเบียบวาระการประชุม.....	๓
สาระสำคัญของการประชุม.....	๕
วันเสาร์ที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘	
๑. พิธีเปิดการประชุม.....	๕
๒. ปาฐกถาจากแขกรับเชิญพิเศษ หัวข้อ “Power of sub – national action”.....	๗
๓. “Call for parliamentary action on climate change”.....	๘
๔. การนำเสนอร่างเอกสารผลลัพธ์การประชุม.....	๘
วันอาทิตย์ที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๘	
๑. ปาฐกถาจากผู้เชี่ยวชาญ หัวข้อ หัวข้อ “Leading the world towards a green economy” ..	๙
๒. การอภิปราย หัวข้อ “From climate science to parliamentary action”.....	๑๐
- ถ้อยแถลงของศาสตราจารย์สนธิ อักษรแก้ว หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ.....	๑๑
๓. การอภิปราย หัวข้อ “Gender, youth and behavioural aspects of climate policies”	๑๒
๔. การอภิปราย หัวข้อ “Green energy crosstalk : in pursuit of a healthier and more liveable Earth”.....	๑๒
๕. การรับรองเอกสารผลลัพธ์การประชุม.....	๑๒
ข้อเสนอแนะ.....	๑๔
ภาคผนวก	
ก. ประมวลภาพกิจกรรม	
ข. เอกสารผลลัพธ์การประชุม	
ค. สุนทรพจน์ โดยประธานสภาพรัฐสภา	
ง. สุนทรพจน์ โดยเลขาธิการสหประชาชาติ	
จ. ร่างแผนปฏิบัติการรัฐสภาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	

รายงานการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ (COP21/CMP11)

บทนำ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติอนุมัติให้คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวนรวม ๕ คน เดินทางไปเข้าร่วมการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ (COP21/CMP11) ระหว่างวันที่ ๕ – ๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส

ที่ผ่านมา รัฐสภาทั่วโลก โดยสหภาพรัฐสภา ได้ดำเนินการติดตามกระบวนการของสหประชาชาติ (United Nations : UN) และประเด็นระหว่างประเทศในด้านต่าง ๆ ผ่านกลไกความร่วมมือโดยคณะกรรมการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยกิจการสหประชาชาติ (Committee on United Nations Affairs) ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นการหารือความก้าวหน้าของปฏิสัมพันธ์ระหว่างสหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติ หารือถึงประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสหประชาชาติ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) และเสนอแนะแนวทางเพื่อการปฏิรูปองค์กรของสหประชาชาติ เป็นต้น

สำหรับปี ๒๕๕๘ เป็นปีที่มีความสำคัญต่อการดำเนินกลไกระหว่างประเทศโดยสหประชาชาติ ซึ่งได้ตั้งเป้าหมายที่จะบรรลุผลลัพธ์ในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ (๑) การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Disaster Risk Reduction) จึงได้มีการประชุมระดับโลก เมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมา เพื่อพิจารณารอบการดำเนินงานเช่นใดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓ (Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015 – 2030) และ (๒) การรับรองวาระการพัฒนาหลังปี ๒๕๕๘ (Post – 2015 Development Agenda) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงได้มีการประชุมสุดยอดสหประชาชาติ (UN Summit) ในเดือนกันยายนที่ผ่านมา

อย่างไรก็ดี ในช่วงปลายปี ๒๕๕๘ สหประชาชาติกำหนดระยะเวลาเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยให้รัฐภาคีสมาชิกภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จัดการประชุมเพื่อเจรจาและรับรองข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) ให้แล้วเสร็จในเดือน ธันวาคม ๒๕๕๘ ประจวบกับที่สหภาพรัฐสภาเล็งเห็นความสำคัญของฝ่ายนิติบัญญัติในฐานะองค์กรหลักที่ควรได้รับข้อมูลการเจรจาข้อตกลงดังกล่าวอย่างครบถ้วนและถูกต้อง จึงจัดการประชุมคู่ขนานที่เรียกว่า “การประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ (Parliamentary Meeting on the occasion of the United Nations Climate Change Conference)” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาทั้งหลายรับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเจรจาในเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เปิดโอกาสให้ผู้เจรจาซึ่งเป็นตัวแทนจากภาคีรัฐบาลเข้ามามีส่วนร่วมและกล่าวรายงานความคืบหน้าของการเจรจาให้สมาชิกรัฐสภาในที่ประชุมฯ รับทราบ และให้ภาคีรัฐสภาแลกเปลี่ยนแนวทางที่สามารถกระทำได้ใน การต่อสู้กับสภาวะโลกร้อน

องค์ประกอบคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีดำริอนุมัติองค์ประกอบคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวนรวม ๕ คน เดินทางไปเข้าร่วมการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ (COP21/CMP11) โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. ศาสตราจารย์สนิท อักษรแก้ว - รองประธานคณะกรรมการ
การทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คนที่สี่
- หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๒. พลเรือเอก ธราธร ขจิตสุวรรณ - สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๓. พลเอก ศุภวุฒิ อุตมะ - สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๔. นายประจักษ์ มอญจำแลง - นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ
กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- เลขานุการคณะผู้แทนฯ
๕. นายจุลทรรศน์ ไสกระจ่าง - นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ
กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนฯ

คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ (COP21/CMP11) จากซ้ายไปขวา พลเอก ศุภวุฒิ อุตมะ ผู้แทนฯ ศาสตราจารย์สนิท อักษรแก้ว หัวหน้าคณะผู้แทนฯ และ พลเรือเอก ธราธร ขจิตสุวรรณ ผู้แทนฯ

ระเบียบวาระการประชุม

วันเสาร์ที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

สถานที่ : สภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส

เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๘.๓๐ นาฬิกา

เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๖.๐๐ นาฬิกา

ลงทะเบียน

พิธีเปิดการประชุม โดย

- Mr. Claude Bartolone ประธานสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส
- Mr. Ban Ki - moon เลขาธิการสหประชาชาติ
- Mr. Laurent Fabius รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศและการพัฒนาระหว่างประเทศฝรั่งเศส และประธานการประชุม COP21/CMP11

เวลา ๑๖.๑๕ - ๑๖.๔๕ นาฬิกา

- Mr. Saber Hossain Chowdhury ประธานสหภาพรัฐสภา

ปาฐกถาจากแขกรับเชิญพิเศษ หัวข้อ “Power of sub - national action” โดย

- Mr. Arnold Schwarzenegger นายกรัฐมนตรีรัฐแคลิฟอร์เนียคนที่ ๓๘ และผู้ก่อตั้ง “R20 - Regions of Climate Action”

เวลา ๑๖.๔๕ - ๑๘.๒๐ นาฬิกา

Call for parliamentary action on climate change

- Mr. Saber Hossain Chowdhury ประธานสหภาพรัฐสภา
- Mr. Cedric T. Frolick ประธาน The Global Legislators Organisation for a Balanced Environment (G.L.O.B.E.) International
- Mr. Aubin Minaku ประธานสมัชชารัฐสภากลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส
- Mr. Ionas - Florin Urcan จากสมัชชารัฐสภากลุ่มเมดิเตอร์เรเนียน

เวลา ๑๘.๒๐ - ๑๘.๓๐ นาฬิกา

การนำเสนอร่างเอกสารผลลัพธ์การประชุม โดย

- Mr. Hervé Maurey วุฒิสมาชิกฝรั่งเศส

วันอาทิตย์ที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

สถานที่ : วุฒิสภาฝรั่งเศส

เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๐.๑๕ นาฬิกา

เวลา ๑๐.๑๕ - ๑๑.๐๐ นาฬิกา

ลงทะเบียน

กล่าวต้อนรับ โดย

- Mr. Gérard Larcher ประธานวุฒิสภาฝรั่งเศส

ปาฐกถาจากผู้เชี่ยวชาญ หัวข้อ “Leading the world towards a green economy” โดย

- Ms. Ségolène Royal รัฐมนตรีว่าการกระทรวงนิเวศวิทยา การพัฒนาที่ยั่งยืน และพลังงานฝรั่งเศส
- Mr. Archim Steiner ผู้อำนวยการบริหารโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ
- Mr. Angel Gurría เลขาธิการองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา

เวลา ๑๑.๐๐ – ๑๒.๑๕ นาฬิกา

การอภิปราย หัวข้อ “From climate science to parliamentary action”

ผู้ดำเนินรายการ

- Mr. Saber Hossain Chowdhury ประธานสหภาพรัฐสภา

ผู้ร่วมอภิปราย

- Mr. Michel Jarraud เลขาธิการองค์การอุตุนิยมวิทยาโลก
- Prof. Hoesung Lee ประธานคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- Prof. Nicholas Stern ประธานสถาบันวิจัยแกรนท์แฮมว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม
- Mr. Ekwee Ethuro ประธานวุฒิสภาเคนยา
- Mr. Luis Fernando Duque García วุฒิสมาชิกโคลอมเบีย และประธานรัฐสภาแอนเดียน

เวลา ๑๒.๑๕ – ๑๕.๓๐ นาฬิกา

การอภิปราย หัวข้อ “Gender, youth and behavioural aspects of climate policies”

ผู้ร่วมการอภิปราย

- Ms. Rosaline J. Smith สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเซียร์ราลีโอน และยุวสมาชิกรัฐสภาของสหภาพรัฐสภา
- Mr. Jérôme Bignon วุฒิสมาชิกฝรั่งเศส

เวลา ๑๕.๓๐ – ๑๗.๐๐ นาฬิกา

การอภิปราย หัวข้อ “Green energy crosstalk : in pursuit of a healthier and more liveable Earth”

ผู้ดำเนินรายการ

- Mr. Mohammed El - Farnawany จากองค์กรพลังงาน-หมุนเวียนระหว่างประเทศ

ผู้ร่วมอภิปราย

- Mr. Kennedy Graham สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์
- Mr. Luc Rémont ประธานบริษัท ซโนเตอร์ อิลีกทริกส์ ฝรั่งเศส
- Mr. Jean - Louis Etienne นักสำรวจ
- Mr. Kevin De León ประธาน (ชั่วคราว) และวุฒิสมาชิกมลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

เวลา ๑๗.๓๐ – ๑๘.๐๐ นาฬิกา

พิธีปิดการประชุม

รับรองร่างเอกสารผลลัพธ์การประชุม

สาระสำคัญของการประชุม

วันเสาร์ที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

การประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคือนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ (COP21/CMP11) มีขึ้น เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา (เวลาท้องถิ่น ณ กรุงปารีส) ณ อาคารสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นำโดย ศาสตราจารย์ สนิท อักษรแก้ว รองประธานคณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คนที่สี่ พร้อมด้วย พลเรือเอก ธราธร ขจิตสุวรณ ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และพลเอก ศุภวุฒิ อุตมะ ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าร่วมการประชุมอย่างเป็นทางการ ท่ามกลางรัฐสภาสมาชิกของสหภาพรัฐสภาจากกว่า ๘๐ ประเทศ เป็นจำนวนรวมกว่า ๓๐๐ คน

คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ถ่ายรูปร่วมกันก่อนพิธีเปิดการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคือนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ (COP21/CMP11)

๑. พิธีเปิดการประชุม

การประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคือนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ (COP21/CMP11) เริ่มต้นขึ้นด้วยสุนทรพจน์ของบุคคลสำคัญต่าง ๆ ดังนี้

(๑) Mr. Claude Bartolone ประธานสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส กล่าวโดยมีใจความสำคัญ

สรุปได้ว่า ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นความท้าทายระดับโลก ปรากฏการณ์และภัยคุกคามที่เกิดขึ้น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นทะเลทราย ภัยแล้ง และระดับน้ำทะเลที่เพิ่มสูงขึ้นผลักดันให้ประชาชนจำนวนกว่า ๒๖ ล้านคน ต้องอพยพโยกย้ายเนื่องจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ดังนั้น ข้อตกลงร่วมกันที่มีพลวัต เข้มแข็ง เป็นธรรม ยืดหยุ่น คำนึงถึงความสามารถและระดับของการพัฒนาเศรษฐกิจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เป็นสิ่งจำเป็นและมีความเร่งด่วน สมาชิกรัฐสภาจะต้องมีบทบาทสำคัญในการวิเคราะห์การออกกฎหมายและงบประมาณ เพื่อ

นำข้อตกลงระหว่างประเทศมาแปรเปลี่ยนให้เป็นกฎหมายภายในที่มีความสอดคล้องและนำมาบังคับใช้ในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) Mr. Laurent Fabius รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และการพัฒนา ระหว่างประเทศฝรั่งเศส และประธานการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ กล่าวโดยมีใจความสำคัญสรุปได้ว่า สมาชิกรัฐสภาทุกคน เป็นหัวใจของการปฏิบัติ (Implementing) การแปลความหมาย (Translating) การตรวจสอบ (Monitoring) และการออกกฎหมาย (Legislating) ในส่วนที่สอดคล้องกับข้อตกลงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งนี้ ขอเน้นย้ำความสำคัญที่ภาคีรัฐบาลต้องเร่งรัดให้บรรลุผลการเจรจาข้อตกลงด้านสภาพภูมิอากาศในการประชุมครั้งนี้

(๓) Mr. Ban Ki – Moon เลขาธิการสหประชาชาติ กล่าวโดยมีใจความสำคัญสรุปได้ว่า รัฐสภามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อการสนับสนุนกระแสตอบรับที่มีประสิทธิภาพทั้งในระดับชาติและระดับโลกเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จากสถิติพบว่ากฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จากเดิม ๔๐๐ ฉบับ เมื่อปี ๒๕๕๒ เป็น ๘๐๐ ฉบับ เมื่อปีที่แล้ว นอกจากนี้ โครงสร้างของกฎหมายในระดับโลกเปลี่ยนแปลงไป ประเทศต่าง ๆ เริ่มเล็งเห็นความสำคัญของการกำหนดมาตรการและการวางระบบเพื่อจัดการกับปริมาณก๊าซเรือนกระจก ซึ่งเราจะต้องปรับตัวเพื่อรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจึงต้องการภาวะผู้นำของรัฐสภาเพื่อต่อสู้กับภาวะโลกร้อน

(๔) Mr. Saber Hossain Chowdhury ประธานสหภาพรัฐสภา กล่าวโดยมีใจความสำคัญสรุปได้ว่า รัฐสภาร่วมกับสหประชาชาติในการเผชิญหน้ากับความท้าทายสำคัญของโลก คือการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อไปสู่โลกที่มีความปลอดภัย มั่งคั่ง และยั่งยืน ดังนั้น สมาชิกรัฐสภาจำเป็นต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนและทะเยอทะยานลงมือกระทำอย่างจริงจังและเร่งด่วน ร่วมรับผิดชอบและแสดงบทบาทผู้นำในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ใช้กระบวนการทางประชาธิปไตยผ่านช่องทางการเมือง การประนีประนอม และการโน้มน้าวใจ ตนหวังว่าร่างเอกสารผลลัพธ์การประชุมจะได้รับการรับรองโดยฉันทามติ เนื่องจากเอกสารดังกล่าวมีเนื้อหาชัดเจนเพื่อสื่อสารไปยังผู้เจรจาของรัฐบาลและเรียกร้องการลงมือปฏิบัติจากรัฐสภาทั่วโลก

ผู้เข้าร่วมการประชุมถ่ายรูปร่วมกัน ณ ห้องประชุมอาคารสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส

๒. ปาฐกถาจากแขกรับเชิญพิเศษ หัวข้อ “Power of sub – national action”

Mr. Arnold Schwarzenegger ผู้ว่าการมลรัฐแคลิฟอร์เนีย คนที่ ๓๘ และประธาน “R20 –

Regions of Climate Action” ในฐานะแขกรับเชิญพิเศษ การประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ (COP21/CMP11) กล่าวปาฐกถาโดยมีใจความสำคัญสรุปได้ว่า บทบาทของชุมชนระดับล่างมีส่วนต่อการสร้างพลังเพื่อต่อสู้กับสภาวะโลกร้อนและสมาชิกรัฐสภาต้องทำงานหนักเพื่อเอาชนะกับปัญหานี้เช่นกัน และในกรณีของมลรัฐแคลิฟอร์เนียนับเป็นตัวอย่างที่ดีต่อการดำเนินนโยบายจากระดับล่างไปสู่ระดับบน (Bottom – up) ซึ่งทุกฝ่ายเห็นร่วมกันในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อมลรัฐฯ และได้พยายามเรียกร้องต่อต้านนโยบายของรัฐบาลกลางที่ขัดกับผลประโยชน์

ของมลรัฐฯ ดังนั้น การแก้ไขปัญหาสภาวะโลกร้อนจำเป็นต้องจัดการแบ่งแยกทางการเมืองออกจากการแก้ไขปัญหา

หลังจากนั้น Mr. Arnold Schwarzenegger ผู้ว่าการมลรัฐแคลิฟอร์เนีย คนที่ ๓๘ และประธาน “R20 – Regions of Climate Action” พร้อมด้วย Mr. Saber Hossain Chowdhury ประธานสหภาพรัฐสภา ร่วมลงนามในข้อตกลงสามฝ่าย ระหว่าง (๑) “Inter – Parliamentary Union” (๒) “R20 – Regions of Climate Action” และ (๓) “University of Southern California Schwarzenegger Institute for State and Global Policy” โดยมี Mr. Claude Bartolone ประธานสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส และ Mr. Gérard Larcher ประธานวุฒิสภาฝรั่งเศส ร่วมเป็นสักขีพยาน ข้อตกลงฯ ดังกล่าว มุ่งหมายที่จะสร้างความตระหนักรู้ให้แก่สมาชิกรัฐสภา ทั้งในแง่ของการออกกฎหมายและการตรวจสอบตามพันธกรณีระดับชาติและระดับโลกเพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก

บรรยากาศในระหว่างพิธีลงนามในข้อตกลงสามฝ่าย

๓. “Call for parliamentary action on climate change”

จากนั้น Mr. Saber Hossain Chowdhury ประธานสหภาพรัฐสภา นำคณะผู้ร่วมอภิปราย

ซึ่งประกอบด้วยประธานหรือผู้แทนจากกลุ่มองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ ภายใต้หัวข้อ “Call for parliamentary action on climate change” เน้นย้ำให้รัฐสภาในระดับชาติมุ่งเน้นการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาและดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งยกตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดีของรัฐสภาในระดับชาติให้ที่ประชุมรับฟังเพื่อนำไปปรับใช้กับการกิจของตน

๔. การนำเสนอร่างเอกสารผลลัพธ์การประชุม

Mr. Hervé Maurey วุฒิสมาชิกฝรั่งเศส ในฐานะผู้นำเสนอรายงาน ขึ้นกล่าวต่อที่ประชุมเกี่ยวกับเอกสารร่างผลลัพธ์การประชุม ซึ่งประกอบด้วย ๒๒ ข้อย่อ และจะมีการรับรองเอกสารดังกล่าวในวันสุดท้ายของการประชุม

Mr. Hervé Maurey ระหว่างการบรรยายสรุปเนื้อหาร่างเอกสารผลลัพธ์การประชุม ก่อนที่ประชุมจะให้การรับรองเอกสารดังกล่าว ในวันสุดท้ายของการประชุม

วันอาทิตย์ที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

การประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ (COP21/CMP11) มีขึ้นเป็นวันที่สอง เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา (เวลาท้องถิ่น ณ กรุงปารีส) ณ อาคารวุฒิสภาฝรั่งเศส

ในช่วงแรกเป็นสุนทรพจน์ต้อนรับผู้เข้าร่วมการประชุม โดย Mr. Gerard Larcher ประธานวุฒิสภาฝรั่งเศส กล่าวโดยมีใจความสำคัญสรุปได้ว่า โลกและมนุษยชาติมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภาวะโลกร้อนที่ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น หลายฝ่ายรู้สึกกังวลต่อสภาพความรุนแรงของปัญหา ภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนได้ร่วมกันหารือเพื่อหาแนวทางแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ ในฐานะนักการเมืองจึงต้องร่วมมือกันกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและมีความทะเยอทะยาน ในการลดภาวะโลกร้อน และแสดงให้เห็นว่าการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น ข้อตกลงร่วมกันที่จะเป็นแนวทางให้กับทุกภาคส่วนนำไปปฏิบัติให้ประสบ

ผลสำเร็จจะต้องอาศัยหลักความเป็นธรรมและความโปร่งใส และคำนึงถึงหลักการความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างกันตามความสามารถและสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๑. ปาฐกถาจากผู้เชี่ยวชาญ หัวข้อ “Leading the world towards a green economy”

จากนั้น ที่ประชุมได้รับฟังปาฐกถาโดยผู้เชี่ยวชาญในประเด็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดังต่อไปนี้

(๑) Ms. Segolene Royal รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสิ่งแวดล้อม การพัฒนาอย่างยั่งยืน

และพลังงานฝรั่งเศส กล่าวโดยมีใจความสำคัญในการสนับสนุนคำกล่าวของ Mr. Arnold Schwarzenegger ซึ่งเน้นย้ำบทบาทในระดับชุมชนเพื่อจัดการปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งยกตัวอย่างว่ากว่าร้อยละ ๗๐ ของการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพเกิดขึ้นในระดับท้องถิ่น ทั้งนี้ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การลดมลภาวะ และการลดปัญหาการเสื่อมถอยของระบบนิเวศวิทยาเป็นสิ่งที่สามารถแสวงหาได้จากชุมชนท้องถิ่นด้วยความกระตือรือร้นและแนวปฏิบัติจากประชากรในท้องถิ่นเอง

(๒) Mr. Archim Steiner ผู้อำนวยการบริหารแห่งโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ

กล่าวโดยมีใจความสำคัญสรุปได้ว่า โครงการสิ่งแวดล้อมฯ ได้ดำเนินการเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจแก่สมาชิกรัฐสภาเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างเศรษฐกิจสีเขียว การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการพัฒนาที่ยั่งยืน และได้เผยแพร่แนวทางของกฎหมายเพื่อให้มีมาตรการปรับตัวและมาตรการบรรเทาผลกระทบที่นอกเหนือจากการปกป้องสิทธิมนุษยชน สมาชิกรัฐสภาจึงมีบทบาทสำคัญต่อการผลักดันและร่างนโยบายที่จะนำไปสู่เศรษฐกิจสีเขียว

รวมถึงการออกกฎหมายและมาตรการที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูล การมีส่วนร่วมของประชาชนและความเท่าเทียม พัฒนารอบแนวทางกฎหมายที่ส่งเสริมตลาดการเงิน (Financial Markets) และให้ความสำคัญกับการลงทุนสีเขียวและต้นทุนทางธรรมชาติ

(๓) Mr. Angel Gurría เลขาธิการ

องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา

กล่าวโดยมีใจความสำคัญสรุปได้ว่า ในฐานะที่ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวนมากดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภา การสนับสนุนข้อตกลงปารีสที่กำลังจะเกิดขึ้นเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง โดยเฉพาะการดำเนินการเพื่อสนับสนุนให้รัฐบาลเดินหน้าเจรจาในเรื่องดังกล่าวร่วมกัน ให้ความสำคัญกับแนวทางการเติบโตสีเขียว ส่งเสริมความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ให้ความช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาด้านการเงิน และสร้างความเป็นเจ้าของร่วมและการตรวจสอบได้จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งนับเป็นบทบาทอันสำคัญเช่นกันของสมาชิกรัฐสภา

๒. การอภิปราย หัวข้อ “From climate science to parliamentary action”

Mr. Saber Hossain Chowdhury ประธานสภาพรัฐสภา เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ใน

หัวข้อ “From climate science to parliamentary action” ผู้ร่วมอภิปราย ประกอบด้วย (๑) Mr. Michel Jarraud เลขาธิการองค์การอุตุนิยมวิทยาโลก (๒) Prof. Hoesung Lee ประธานคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๓) Prof. Nicholas Stern ประธานสถาบันวิจัยแกรนท์แฮมว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม (๔) Mr. Ekwee Ethuro ประธานวุฒิสภาเคนยา และ (๕) Mr. Luis Fernando Duque García ประธานสภาแอนเดียน ที่ประชุมได้รับฟัง

การอภิปรายซึ่งกล่าวถึงวิทยาศาสตร์ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศว่าเป็นเรื่องที่รัฐสภาต้องตระหนักหากประสงค์จะแก้ไขปัญหาสภาวะโลกร้อนได้อย่างยั่งยืน

ในโอกาสดังกล่าว ศาสตราจารย์สนธิ อักษรแก้ว รองประธานคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คนที่สี่ สถานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนสถิ-
บัญญัติแห่งชาติ กล่าวถ้อยแถลงต่อที่ประชุม โดยมีสาระสำคัญตอนหนึ่งว่า ประเทศไทยมีอาณาเขตทั้งชายฝั่ง
และบนบกเช่นเดียวกับอีกหลายประเทศจึงได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อาทิ อุณหภูมิ
และน้ำทะเลที่เพิ่มขึ้น ซึ่งผลกระทบดังกล่าวเกิดขึ้นในวงกว้างต่อทั้งทรัพยากรทางบกและทางทะเล ประเทศไทย
จึงได้วางมาตรการเพื่อลดก๊าซเรือนกระจกทั้งการลดทางตรง (Mitigation) และการปรับตัว (Adaptation)
อย่างไรก็ดี ประเทศไทยและประเทศเล็ก ๆ อีกหลายประเทศ รวมทั้งประเทศที่กำลังพัฒนายังขาดองค์ความรู้
ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการต่อสู้เพื่อชะลอภาวะโลกร้อน จึงเป็นคำถามสำคัญว่าเราจะมี
กลไกที่สามารถร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยโดยเฉพาะจากประเทศที่
พัฒนาแล้ว รวมถึงการสนับสนุนเงินทุนเพื่อการวิจัยในอนาคตได้อย่างไร เนื่องจากเรื่องนี้ถือเป็นเครื่องมือ
สำคัญที่สมาชิกรัฐสภาในฐานะผู้ออกกฎหมายและผู้ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลควรได้รับทราบเพื่อให้การ
แก้ไขปัญหาดังกล่าวครอบคลุมและมีประสิทธิภาพสูงสุด อนึ่ง ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นไป ที่ประชุมมีมติให้เป็น
ปีแห่งการปฏิบัติ (Implementation) ซึ่งสถิบัญญัติแห่งชาติจะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนในเรื่อง
กฎหมาย งบประมาณ และการเข้าถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนผู้มีรายได้น้อย (Grassroots) อย่าง
แท้จริง

ศาสตราจารย์สนธิ อักษรแก้ว ในระหว่างกล่าวถ้อยแถลงต่อที่ประชุม

๓. การอภิปราย หัวข้อ “Gender, youth and behavioural aspects of climate policies”

Ms. Rosaline J. Smith สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเชิยร์ราลีโอน และ Mr. Jerome Bignon วุฒิสมาชิกฝรั่งเศส ร่วมอภิปรายในหัวข้อ “Gender, youth and behavioural aspects of climate policies” ที่ประชุมรับฟังและอภิปรายในมุมมองของการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยเชื่อมโยงกับเยาวชนและความเท่าเทียมทางเพศ ซึ่งนับว่าปัญหาดังกล่าวจะกระทบในวงกว้างต่อสตรีและเยาวชน ยุวสมาชิกรัฐสภาจึงต้องทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนของประชาชนในกลุ่มนี้เพื่อต่อสู้กับปัญหาสภาวะโลกร้อน

๔. การอภิปราย หัวข้อ “Green energy crosstalk : in pursuit of a healthier and more liveable earth”

Mr. Mohamed El – Farnawany ผู้อำนวยการส่วนบริหารและการจัดการยุทธศาสตร์ ทบวงการพลังงานหมุนเวียนระหว่างประเทศ เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย หัวข้อ “Green energy crosstalk : in pursuit of a healthier and more liveable earth” ผู้ร่วมอภิปราย ประกอบด้วย (๑) Mr. Kennedy Graham สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์ (๒) Mr. Luc Remont ประธานบริษัทโซโนเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ ฝรั่งเศส (๓) Mr. Jean – Louis Etienne นักสำรวจ และ

(๔) Mr. Kevin De Leon ประธาน (ชั่วคราว) วุฒิสภา มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ทั้งนี้ ที่ประชุมรับฟังแนวคิดพลังงานสีเขียวเพื่อเป็นพลังงานทางเลือกจากตัวอย่างและกรณีศึกษาต่าง ๆ เช่นที่ มลรัฐแคลิฟอร์เนียซึ่งมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ ๗ ของโลก (คิดตามมูลค่าของ GDP) สามารถจัดการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกได้กว่าร้อยละ ๒๘ นอกจากนี้ การจัดการปัญหาสภาวะโลกร้อนเป็นประเด็นทางการเมือง ซึ่งรัฐสภาควรขับเคลื่อนและสื่อสารให้โลกรับรู้เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

๕. การรับรองเอกสารผลลัพธ์การประชุม (Outcome Document)

Mr. Herve Maurey วุฒิสมาชิกฝรั่งเศส ในฐานะผู้เสนอรายงาน (Rapporteur) ร่างเอกสารผลลัพธ์การประชุม (Draft Outcome Document)

ได้นำเสนอและขอการสนับสนุนให้ที่ประชุมรับรองเอกสารดังกล่าว สำหรับเนื้อหา ประกอบด้วย ๒๒ ข้อย่อ มุ่งเน้นอธิบายสภาพปัญหาโดยทั่วไปอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งสถิติทางวิทยาศาสตร์พิสูจน์ว่าปัญหานี้ส่งผลกระทบต่อโลกของเรา ในปัจจุบันมีแนวโน้มที่อุณหภูมิโลกจะสูงขึ้นเกินกว่า ๒ องศาเซลเซียส จึงต้องการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งรัฐบาล รัฐสภา และชุมชนระหว่างประเทศ จึงเรียกร้องให้เร่งรัดการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกและจำกัดอุณหภูมิโลกให้เพิ่มขึ้นในอัตราที่น้อยกว่า ๒ องศาเซลเซียส สำหรับหลักการที่จะมีในข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) อันเป็นข้อตกลงสำหรับทุกคนเพื่อต่อสู้กับปัญหานี้ ควรมุ่งเน้นส่งเสริมหลักความยุติธรรมและการรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างกัน และรักษาระดับความสมดุลต่อมาตรการการลดทางตรง (Mitigation) การปรับตัว (Adaptation) และแนวทางปฏิบัติ (Means of implementation) ในส่วนของรัฐสภา จะเป็นผู้สนับสนุนให้มินิวตกรรม วิทยาศาสตร์

และการศึกษา และมีบทบาทอันสำคัญยิ่งต่อการประสบความสำเร็จในนโยบายเพื่อต่อสู้กับสภาวะโลกร้อน โดยเฉพาะต่อการนำข้อตกลงระหว่างประเทศไปใช้ปฏิบัติในระดับชาติ อีกทั้ง การสร้างพันธมิตรระหว่างรัฐสภาจะเป็นแนวทางในการขยายขีดความสามารถของรัฐสภาในการติดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและการเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดี และเน้นย้ำว่าในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๔ ณ กรุงลูซาคา สาธารณรัฐแซมเบีย จะได้รับรองแผนปฏิบัติการรัฐสภาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเรียกร้องให้มีการอ้างถึงบทบาทของรัฐสภาและสหภาพรัฐสภาไว้ในเอกสารสุดท้ายของการประชุมโดยฝ่ายบริหาร (เอกสารผลลัพธ์การประชุม ปรากฏตามภาคผนวก ข.)

ในช่วงท้าย ที่ประชุมให้การรับรองเอกสารผลลัพธ์การประชุม เป็นอันเสร็จสิ้นการประชุม และรับทราบว่าการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคือนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครั้งต่อไป จะจัดขึ้นในช่วงเดียวกันกับการประชุมรัฐภาคือนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๒ (COP22) ตามกำหนดการในปลายปีนี้ ณ เมืองมาร์ราเคช (Marrakesh) ราชอาณาจักรโมร็อกโก

ผู้เข้าร่วมการประชุมถ่ายรูปร่วมกัน ณ ห้องประชุมอาคารวุฒิสภาฝรั่งเศส

ทั้งนี้ ภายหลังจากการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ (COP21/CMP11) ที่ประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ (ฝ่ายบริหาร) ซึ่งผู้นำประเทศจากกว่า ๑๙๕ ประเทศเป็นสักขีพยาน ได้ร่วมสรุปผลการเจรจาโดยประกาศและรับรองข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นอันสิ้นสุดการเจรจาครั้งประวัติศาสตร์สำหรับข้อตกลงฉบับนี้ซึ่งเป็นไปด้วยความตั้งใจที่เคร่งครัดตลอด ๒ สัปดาห์ ข้อตกลงฉบับนี้แม้จะยังไม่ได้มีผลบังคับใช้ และกำหนดให้สัตยาบัน (Ratification) โดยภาคีอย่างน้อย ๕๕ ประเทศ แต่ได้ระบุชัดเจนให้ประเทศต่าง ๆ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและร่วมมือกันควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกไม่ให้เกิน ๒ องศาเซลเซียส และนับเป็นครั้งแรกซึ่งประเทศต่าง ๆ มีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติเพื่อจัดการกับต้นเหตุของปัญหาสภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมีสาระสำคัญมุ่งเน้นใน ๔ เป้าหมาย ดังนี้ (๑) จำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกให้อยู่ในระดับที่ต่ำกว่า ๒ องศาเซลเซียส และเดินหน้าความพยายามที่จะลดให้เหลือต่ำกว่า ๑.๕ องศาเซลเซียส (๒) สร้างความสมดุลระหว่างการปลดปล่อยและการหาที่เก็บกักก๊าซเรือนกระจกให้ได้ภายในครึ่งหลังของศตวรรษ (๓) ติดตามความคืบหน้าในการดำเนินการทุก ๕ ปี และ (๔) ภายในปี ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๒๐) จะดำเนินการเพื่อสนับสนุนเงินทุน ๑ แสนล้านดอลลาร์สหรัฐให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาเพื่อรับมือและป้องกันปัญหาสภาวะโลกร้อน ซึ่งรัฐสภาทั้งหลายจะต้องติดตามและประเมินสถานการณ์เพื่อสนับสนุนการให้สัตยาบันในข้อตกลงดังกล่าวต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการปฏิบัติภารกิจและเข้าร่วมการประชุมของคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ (COP21/CMP11) คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติฯ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

(๑) การเน้นย้ำบทบาทของสถาบันนิติบัญญัติเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อันส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ อาทิ เศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง เป็นต้น อีกทั้งกระแสของการต่อสู้สภาวะโลกร้อนในระดับสากลทวีความเข้มข้นยิ่งขึ้น ประเทศทั้งหลายเล็งเห็นถึงสภาพปัญหาและการเปลี่ยนแปลงด้านกายภาพบนโลกซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อมนุษยชาติ ดังนั้น จึงเห็นสมควรที่จะสร้างองค์ความรู้ให้แก่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้ปฏิบัติงานในแวดวงสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อที่จะยกระดับการร่างข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องและบรรลุเป้าหมายต่อการจัดปัญหาเหล่านี้ได้อย่างยั่งยืน

(๒) ควรให้มีร่างกฎหมายฉบับครอบคลุมในระดับพระราชบัญญัติ ซึ่งมีวัตถุประสงค์มุ่งแก้ไขปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างรอบด้าน เช่น (ร่าง) พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการสภาวะโลกร้อน พ.ศ. ... หรือพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะช่วยเหลือยกระดับการบูรณาการแก้ไขปัญหา ดังกล่าวในทุกภาคส่วนให้มีความสมดุลมากยิ่งขึ้นและให้การแก้ไขปัญหาเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายต้องอยู่ในกระบวนการมีส่วนร่วม (Participatory Processes) ซึ่งจะช่วยสร้างความตระหนักรู้ในปัญหาอย่างลึกซึ้ง นำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และเกิดผลเป็นรูปธรรม

ภาคผนวก

ก. ประมวลภาพกิจกรรม

ประมวลภาพกิจกรรม

ศาสตราจารย์สนธิ อักษรแก้ว รองประธานคณะกรรมการการแพทย์การธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คนที่สี่
ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนฯ (ขวา) มอบของที่ระลึกแด่ นางศรีกานต์ พลมณี (ซ้าย) อัครราชทูต ณ กรุงปารีส
ในโอกาสที่อัครราชทูตฯ ให้การเลี้ยงรับรองคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติถ่ายรูปเป็นที่ระลึกร่วมกับคณะข้าราชการฝ่ายไทยที่ประจำอยู่ ณ กรุงปารีส

คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติถ่ายรูปร่วมกันบริเวณด้านหน้าอาคารวุฒิสภาฝรั่งเศส

ข. เอกสารผลลัพธ์การประชุม

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

PARLIAMENTARY MEETING ON THE OCCASION OF THE UNITED NATIONS CLIMATE CHANGE CONFERENCE

Paris (France), 5 and 6 December 2015

*Organized jointly by the Inter-Parliamentary Union
and the French Parliament*

Outcome document

Adopted by consensus on 6 December 2015

1. We, parliamentarians from around the world, gathered in Paris on the occasion of the 21st session of the Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (COP21) and the 11th Meeting of the Parties to the Kyoto Protocol (CMP11), forcefully reaffirm our concern over the consequences of climate change and our determination to take account of it in our national laws and regional parliamentary forums.
2. Caused by human activity, climate change is now documented beyond dispute by solid global and interdisciplinary scientific work. There is scientific consensus on the existence of climatic warming (according to the latest IPCC report the increase in the average world temperature could be as high as 4.8°C by the end of the century); on a rise in sea levels (by up to 1 metre by 2100, which would affect one in every 10 inhabitants on earth, i.e. 600 to 700 million people); and on an increase in extreme weather events (droughts as well as more frequent and intense rainfall and an expansion of desert zones). Climate change thus appears to represent a serious threat to the planet.
3. The impact of climate change is felt throughout the world. It is a global problem with major environmental, economic, social and political repercussions. It is a serious threat to access to water, food security, public health and biodiversity that could cause extensive forced migrations (between 50 and 150 million inhabitants could be displaced between now and the end of the century), that could threaten peace in the world, and that could affect especially populations in the poorest developing countries.
4. The current trends will produce temperature increases well above 2°C between now and the end of the century. The acceleration of phenomena and of deterioration and change calls for courageous decisions by governments, parliaments and the international community, which must come together to confront one of the gravest threats known to the planet and to humanity.
5. In this context we reaffirm the urgency of reducing global greenhouse gas emissions and limiting the increase in average world temperature to less than 2°C relative to preindustrial levels, in line with the fundamental objective of the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) and as agreed by governments in the Copenhagen Agreement of 18 December 2009.
6. We reiterate our belief that the principles of equity, common but differentiated responsibilities and respective capabilities, depending on different national situations, are fundamental for multilateral action to address climate change and should be incorporated into the Paris Agreement.
7. We consider it imperative that the Paris Agreement be an accord by all and for all, a fair, durable and dynamic agreement to fight effectively and accelerate action against climate change over the coming decades. This agreement must take into account the needs and capacities of developing countries, in particular the poorest and most vulnerable countries, facilitate the transformation of development trajectories, through knowledge transfer and financing, in order to remain under the 2°C limit and help each country deal with the impact of climate change.
8. To that end, the agreement should cover in a balanced manner the issues of mitigation, adaptation and means of implementation (financing, technology, capacity-building) out of a concern for true transparency in the activities conducted by countries, with a common framework defined to achieve this transparency.

9. The priority objective of adaptation should be to reduce vulnerability, in particular among countries most negatively affected by climate change, and especially the small island developing States (SIDS), including certain Pacific atolls, the countries of Africa, the least developed countries, and certain large megalopolises in coastal areas, mountainous regions and countries, and to achieve sustainable development that is resilient to climate change.

10. The interests of future generations require the promotion of ambitious mitigation and adaptation measures, in favour of sustainable and diversified agriculture, renewable, non- and low-carbon emitting forms of energy, better energy efficiency, more effective management of forest and marine resources and the organization of access to water for all.

11. The financial provisions of the agreement should give priority to the financing of transition to low-carbon and climate change-resilient economies. We emphasize the need to intensify the mobilization of financial resources to achieve the objective fixed at Copenhagen of collecting \$100 billion annually in public and private funds by the year 2020. Part of the response to this objective lies in the success of the Green Climate Fund, whose creation was decided in Copenhagen, to serve as the main multilateral fund for the financing of this transition in developing countries. This fund needs to rapidly secure effective project financing while adhering to the principles of equity, transparency, and effectiveness.

12. Research, transfers of technology, knowledge, good practices and support for capacity-building in developing countries by 2020 and beyond are essential elements for climate change adaptation and mitigation, as is the gradual reduction of fossil fuel use. They should be the subject of concrete and measurable commitments.

13. We observe a troubling discrepancy between the global objectives for reduced greenhouse gas emissions and limited increases in average temperature on the one hand, and the national commitments undertaken to achieve those objectives on the other. We therefore reaffirm the importance of national contributions and commitments by every country, on the basis of common but differentiated responsibilities, to help achieve the global objectives. We undertake to exercise the greatest vigilance in finalizing and applying these contributions in each of our countries to achieve the development of clear and ambitious national legislation on the climate and to urge governments to adapt that legislation based on the results obtained. We underscore the need for an annual review of each country's commitments to ensure that national laws are in line with the emissions-reduction objectives.

14. We support the approach of a solutions agenda to help strengthen the ambitions of all countries by offering solutions to be included as part of a low-carbon development strategy compatible with the 2°C objective, through specific and broad initiatives on the part of nongovernmental actors added to the commitments undertaken by States. We consider it necessary for all governments and civil society actors (enterprises, local communities and NGOs) to support and strengthen this agenda for action, which is intended to put in place immediate measures without awaiting the entry into force of the Paris Agreement in 2020. Partnerships with stakeholders, and particularly local authorities, economic actors, regional agencies and NGOs, should be sought out and encouraged.

15. The Paris Agreement should not only involve States but should also involve all individuals, particularly young people, while respecting their cultural diversity and also recognizing gender equality as a fundamental principle, given that the numerous effective initiatives which women have driven forward should be systematically taken into account as part of the solutions agenda, and that women should be more closely involved in international negotiations. All the forces of humanist and scientific culture should be brought to bear on the fight against climate change.

16. The promotion and implementation of territorial measures to reduce greenhouse gas emissions is a major issue on the climate front. We support the commitments undertaken by local communities in the fight against climate change. As the first to be impacted by the consequences of such change, territories are and should be essential actors in transitioning towards a low-carbon or carbon-free economic model. Parliaments need to encourage and facilitate that effort.

17. In encouraging developers and initiators to accelerate their work we express the wish that the Paris Conference and subsequent meetings will help to generate momentum for the process and convey the message of economic and social opportunities as part of the fight against climate change. The Paris Agreement, like those to follow, must lead to real and concerted solutions.

18. The fight against climate change cannot be an obstacle to development. The two challenges must be met together. The Paris Agreement must be fully consistent with the Sustainable Development Goals adopted in New York on 25 September 2015 and with the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction adopted on 18 March 2015.

19. The search for innovative solutions in all areas – mitigation, adaptation, financing, technology transfer, transparency and capacity-building – and the application of science and education will be encouraged by parliaments. Among other activities, parliaments undertake to draw particular attention to the establishment of a carbon credit regime, among other relevant measures.

20. Parliamentarians have an essential role to play in contributing to the success of policies to combat climate change. They share part of the responsibility for their effective implementation. In developing, adopting and modifying legislation, in approving national budgets and in holding governments to account, they are a key part of the process for putting international agreements effectively in place. We therefore undertake to exercise our powers and responsibilities with the greatest vigour in the global fight against climate disruption.

21. We wish for contacts between parliaments to be a means of strengthening the parliamentary capacity for the implementation and monitoring of climate legislation and the dissemination of good practices. We shall ensure that questions related to climate change are systematically included on the agenda of inter-parliamentary meetings. We express the wish that the 134th IPU Assembly in Lusaka should adopt a Parliamentary Action Plan on climate change. The 22nd session of the Conference of the Parties to be held in Morocco in 2016 will provide an opportunity to take stock of the mobilizing role of parliaments in the fight against climate change. Cooperation should be developed between the IPU and the competent UN bodies to ensure follow-up of the Paris Agreement.

22. We request that explicit reference be made to the role of parliaments and the IPU in the Paris Agreement and that our commitments, as set forth in this document, be attached to the Final Acts of the Paris Conference.

ค. สุนทรพจน์ โดยประธานสหภาพรัฐสภา

Inter-Parliamentary Union

For democracy. For everyone.

Chemin du Pommier 5
Case postale 330
1218 Le Grand-Saconnex
Geneva – Switzerland
www.ipu.org

Check against delivery

Speech by the IPU President, Hon. Saber Chowdhury

Inaugural session of the Parliamentary Meeting on the occasion of COP21/CMP11

Paris, France, 5 December 2015

His Excellency Ban Ki Moon, Secretary-General of the United Nations,
Hon. Presidents of the French National Assembly and the French Senate,
His Excellency Minister of Foreign Affairs of France,
Hon. Speakers and Deputy Speakers of Parliaments, Fellow parliamentarians,
Ladies and gentlemen,

Assalamalaikum and a very good afternoon..

A very warm welcome to you all. Thank you for joining this Parliamentary Meeting jointly organized by the two houses of the French Parliament and the Inter-Parliamentary Union. Let me also express my thanks and appreciation to our French hosts for the arrangements.

Paris is the city where the IPU was born – 126 years back in 1889. France is a founding member of the IPU. I have come here from Budapest where we just commemorated 120 years of the Hungary IPU Group. I was deeply honoured to address a special session of the Hungarian Assembly as part of the festivities. Hungary is also a founding Member of the IPU.

Inspired by the timeless values of liberty, equality and fraternity, our distinguished 126-year history is studded with instances of the global parliamentary community working together, taking advantage of the IPU as a unique space and platform for open dialogue, promoting ground breaking initiatives and mooted ideas that were ahead of their times.

So whether it be in inventing multilateral cooperation, playing an important role in the coming into being of the League of Nations in 1919, the setting up of the Permanent Court of Arbitration at the Hague, facilitating the first meeting between Margaret Thatcher and Mikhail Gorbachev, in recent times engaging as constitutionally mandated representatives of people with the UN for a people-centric Agenda 2030, IPU has been in the forefront.

Our leadership and engagement is particularly called for once again as 2015 comes to a close. This has been the most important year yet for UN processes as we strive to steer the world towards a safer, more prosperous and sustainable future and to get it right for our only planet. And let's remember, we do not have a Planet B. Our role as parliamentarians in delivering this most aspirational and challenging of agendas is critical. And climate change is of course fundamental to it.

The UN Secretary-General, Mr. Ban Ki-moon, whom we have the great honor of welcoming among us today, is on record as having stated that he has made the fight against climate change his personal priority. Mr. Secretary-General, we share this priority with you.

Like you, we want to safeguard ourselves and future generations from climate chaos. We want a greener and a safer planet, advancing along a path of sustainable carbon-neutral development. We want to prevent climate-induced disasters, the depletion of biodiversity and waves of migration. And we want to ensure that poverty belongs to the museum of the past.

On behalf of the entire global parliamentary community embodied by the Inter-Parliamentary Union, I want to thank you, Mr. Secretary-General, for having shared your vision with us today.

The IPU embraces 167 legislatures comprising 43,500 parliamentarians who in turn represent 6.5 billion people. We have heard your message, Mr. Secretary-General. We will make sure that it not only reaches our constituencies but that we also lead and play our role.

For two weeks in December 2015, Paris has become the climate capital of the world. UN climate talks have never been a stress-free process. But the ongoing COP21 session is an all-time peak in terms of the need to raise levels of ambition, act with greater urgency, take more responsibility and demonstrate stronger political courage and leadership.

The spotlight is also on COP21 President, Minister Laurent Fabius. We know how hard he has worked for the success of this conference: travelling from capital to capital, generating innovative ideas, striving for compromises between hard-to-reconcile positions. We hope it will lead to the outcome we all want as failure here in Paris is not an option.

If we fail, we will be failing not just ourselves but also future generations.

We are very grateful to Minister Fabius for having found the time in his extremely busy schedule to join us on the premises of the National Assembly, a building he knows very well, as he was the Assembly President here for many years.

France's institutions of legislative and executive power are woven in a delicate fabric of checks and balances. The never-ending search for solutions through political dialogue, compromise and persuasion are at the very heart of this vibrant democracy.

To see Paris, the capital of a country with deeply rooted democratic traditions, being attacked by terrorists, shocked and saddened us all. I take this opportunity to convey to our French hosts our deepest feelings of sympathy and solidarity. The global parliamentary community shares the pain of the French nation. More than ever, our common humanity must stand tall and strong.

Let me express our sincere gratitude to both chambers of the French Parliament and personally to their Presidents, Mr. Bartolone and Mr. Larcher, for having insisted on the need to maintain this Parliamentary Meeting, despite the tragic events of 13 November.

This is a powerful instance of legislators demonstrating courage and commitment. No, we shall not be diverted from our objective to make this planet a better place to live. No, we shall not turn our backs on the ideals of democracy, dialogue, mutual respect, human security and dignity. Yes, we shall continue working for peace, development and the well-being of the people. And yes, we shall spare no effort to fight climate change.

Solidarity to act on climate change was reassuringly expressed time and again in speeches of Heads of State and government during the Leaders Event in Le Bourget a few days ago. One after another, they pledged to decarbonize their economies and phase out greenhouse gas emissions.

Yet, as we were reminded today, a Paris Agreement on climate change would be not the end but only the beginning of a long road to both a zero-carbon society and to living within planetary boundaries.

At the IPU, we firmly believe that legislators bear their own share of responsibility for tackling climate change. We have stressed all along that parliamentarians are duty-bound to enact and amend laws, approve national budgets and hold governments to account.

Unless transposed into national legislation followed by robust oversight, international agreements on climate change will be neither credible nor effective. As Parliamentarians we can breathe life into these agreements and ensure they deliver.

The IPU continues to call for bold climate action driven by high levels of national ambition to reduce emissions, so as to strengthen climate resilience and avoid far-ranging consequences. Together with other stakeholders, we continue to insist upon the politically, operationally and legally binding nature of the new climate accord.

Our Member Parliaments stand ready not only to support the implementation of the Paris Agreement, but also to facilitate bottom-up national action through legislation. There is no time to lose. Rather than wait for global consensus and agreements, we need to do our bit at the national level and push the envelope as much and as far as we can.

From a broader perspective, we stand for harmonizing the global agenda by promoting greater coherence and complementarity between the new agreements on disaster risk reduction, sustainable development and climate change.

It is critical to recognize the mutually reinforcing and interlocking nature of these agreements. Otherwise, we will not be able to guarantee optimal use of available resources. Neither shall we be able to work effectively with the many actors involved in the implementation process at the local, national and global levels.

Action to combat climate change has financial implications. But the overwhelming benefits of action, as opposed to the costs of inaction, have been empirically and conclusively established.

During our two-day meeting, we shall have ample opportunities to discuss these and other topical questions relating to climate change. Indeed, the program of our meeting is rich and wide-ranging, while the lineup of guest speakers is as good as it gets.

In a few minutes, we shall have the pleasure of listening to a presentation by one of the most recognizable champions of climate action, former Governor of California Arnold Schwarzenegger. He is also the Founding Chair of an organization called R20 – Regions of Climate Action. It is in this capacity that he will address us today.

We shall then hold a parliamentary advocacy session to discuss priorities for legislative action on climate change. The IPU has elaborated its own Parliamentary Action Plan on Climate Change, the main purpose of which is to galvanize climate-related political input, participation, follow-up and oversight by parliaments during the implementation stage of the Paris Agreement.

When we met in Lima last year, I expressed hope that in Paris we would be in a position to report on the normative and policy steps taken in our respective parliaments in support of low-carbon, energy-efficient development and climate-resilient societies. This is exactly what we would like to discuss during the parliamentary advocacy session today. In addition, we want to use it to engage with IPU partners from among inter-parliamentary organizations that are actively involved in climate action.

Tomorrow, we shall start the day with a series of presentations by such key figures in global climate politics as French Minister of Ecology, Sustainable Development and Energy Ms. Ségolène Royal; Executive Director of UNEP, Mr. Achim Steiner; and OECD Secretary-General, Mr. Angel Gurría. I am sure you will have many questions for them.

Next, we will have an interactive panel discussion, bringing together parliamentarians and renowned climate scientists. Our distinguished guests will include the new Chair of the Intergovernmental Panel on Climate Change, Mr. Hoesung Lee, the head of the World Meteorological Organization, Mr. Michel Jarraud, and Lord Stern, an outstanding authority on Climate Change.

"Climate science has spoken, now is the time for legislative action" - this is how I would capture the thrust and focus of this panel. We cannot ignore, however, that climate sceptics also exist – whether out of convenience or flawed belief. And so, let us listen to the arguments that today's most advanced science has to offer.

As Parliamentarians, we should be particularly attentive to the needs and aspirations of those groups that are more vulnerable to climate change than others. This is why we have included in the program a session focusing on the social aspects of climate policy-making, with particular emphasis on gender and youth. I thank the recently-created IPU Forum of Young Parliamentarians for promoting this particular theme.

In the same vein, another of our panels brings together legislators, business representatives from the energy sector, and environmental activists. The idea is to have a wide ranging discussion about renewable energy.

Effective climate action is impossible without the active involvement of all stakeholders. To add new dimensions and wider perspectives to our discussion, we have invited two extraordinary women, Ms. Irina Bokova, Director-General of UNESCO and Ms. Mary Robinson, UN Secretary-General's Special Envoy for Climate Change. I am confident that their insights will significantly enrich our understanding and contribute immensely to the substance of the debate.

At the end of our deliberations, I hope we can reach consensus on the outcome document, drafted by French Senator, Mr. Hervé Maurey. The proposed text sends a clear political message to government negotiators and is also a rallying call to action for our global parliamentary community. Importantly, it will give us all something to build upon as we go home to our parliaments and start implementing the Paris decisions.

It is my hope that our debates will be frank, focused and productive – true to best parliamentary traditions. I now have the pleasure in declaring our Parliamentary Meeting open.

ง. สุนทรพจน์ โดยเลขาธิการสหประชาชาติ

Remarks at meeting with parliamentarians during COP21

Secretary-General Ban Ki-moon, Paris (France), 05 December 2015

I am honoured to have this opportunity to address the distinguished speakers of the world's parliaments. I commend you for gathering here in Paris. Climate change is the defining issue of our time. The world needs your leadership like never before. Parliamentarians have a key role to play in supporting an effective national and global response to climate change. Your national climate targets are an expression of your efforts and aspirations. Implementing the INDCs is essential for the success of a global agreement to curb emissions and strengthen resilience to the impacts of climate change. National legislation and adequate public financing will be essential. There has been tremendous progress. In 2009, there were some 400 climate laws and policies on the books. Last year, that figure had risen to over 800. The global legislative architecture on climate change is undergoing a ground-breaking change. Forty-seven countries, including the 28 Member States of the European Union, have introduced carbon pricing through either a carbon tax or a cap-and-trade system. China is introducing a national carbon market next year. Seventy-five countries, plus the European Union, now have frameworks for limiting greenhouse gas emissions. Sixty-four countries have frameworks for adapting to the impacts of climate change. I applaud this leadership. But we must go further and faster. The INDCs as they stand only bend the emissions curve down to a projected temperature rise of around 3 degrees Celsius. We must hold temperature rise below 2 degrees to avoid catastrophic and irreversible changes to ecosystems and economies. And we must rapidly adapt to the inevitable impacts to come. For that we need parliamentary leadership on climate change in every country. Parliamentarians are essential for supporting the implementation of an agreement here in Paris. Your role is vital for translating global commitments into meaningful, enforceable and ambitious action at the national level. The world needs your leadership. I count on you to continue to drive the change we need to build a better, safer and more prosperous future for all. Thank you.

Remarks at meeting with parliamentarians during COP21
by UN Secretary-General Ban Ki-moon

กระผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสกล่าวคำปราศรัยต่อตัวแทนผู้ทรงเกียรติจากรัฐสภาทั่วโลก กระผมขอชื่นชมทุกท่านที่มารวมตัวกันอยู่ ณ ที่นี้ เพื่อพูดคุยถึงประเด็นปัญหาในเวลานี้นั้นคือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โลกกำลังต้องการภาวะผู้นำของพวกท่านอย่างมาก สมาชิกรัฐสภาทั่วโลกต้องมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในระดับชาติและในระดับโลก เป้าหมายในระดับชาติของพวกท่านสะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นและความอดุสาหะ โดยมีเจตจำนงระดับประเทศ (Intended Nationally Determined Contributions หรือ INDC) เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ข้อตกลงระดับโลก ประสบผลสำเร็จในการควบคุมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการเพิ่มประสิทธิภาพในการฟื้นฟูภาคส่วนต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ กฎหมายระดับประเทศและเงินอุดหนุนจากรัฐก็เป็นอีกปัจจัยที่สำคัญ

ขณะนี้การต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีความก้าวหน้าเป็นอย่างมาก โดยในปีที่ผ่านมา มีการตีพิมพ์กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศมากกว่า 800 กฎหมาย/นโยบาย เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2552 ซึ่งมีการตีพิมพ์กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องเพียง 400 กฎหมาย/นโยบาย อีกทั้งมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของรูปแบบกฎหมายระดับโลกที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อาทิเช่น 45 ประเทศ (รวมถึงประเทศสมาชิกในสหภาพยุโรปทั้ง 28 ประเทศ) มีการเก็บค่าคาร์บอนผ่านทางภาษีคาร์บอนหรือผ่านทางระบบตลาดคาร์บอน โดยสาธารณรัฐประชาชนจีนจะร่วมใช้ระบบตลาดคาร์บอนในปีหน้า นอกจากนี้แล้วในขณะนี้ 75 ประเทศ รวมถึงประเทศสมาชิกในสหภาพยุโรปมีการรอบสำหรับการจำกัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ชัดเจน และมี 64 ประเทศที่มีการรอบสำหรับการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งกระผมขอยกย่องความเป็นผู้นำของประเทศเหล่านี้

อย่างไรก็ตามพวกเราจะต้องแก้ไขปัญหาละเอียดและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพกว่านี้และรวดเร็วกว่านี้ ในภาพรวมเจตจำนงระดับประเทศ (INDCs) สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับที่ควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิได้เพียง 3 องศาเซลเซียสเท่านั้น ซึ่งตามข้อตกลงพวกเราต้องควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิให้ไม่เกิน 2 องศาเซลเซียส เพื่อไม่ให้เกิดความหายนะและการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถฟื้นฟูได้ต่อระบบนิเวศและเศรษฐกิจ อีกทั้งพวกเราต้องสามารถปรับตัวอย่างรวดเร็วต่อผลกระทบอันหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่กำลังจะเกิดขึ้น ดังนั้น ความเป็นผู้นำในระดับรัฐสภาของทุกประเทศจึงจำเป็นอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาละเอียดและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมาชิกรัฐสภามีความสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนให้เกิดข้อตกลงในการประชุมครั้งนี้ ณ กรุงปารีส อีกทั้งการถ่ายทอดและทำความเข้าใจข้อตกลงระดับโลกข้างต้น เพื่อนำไปสู่ปฏิบัติการที่เต็มไปด้วยความมุ่งมั่นและมีประสิทธิภาพในระดับประเทศนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพึ่งพาบทบาทของพวกท่าน โลกต้องการความเป็นผู้นำของพวกท่านอย่างแท้จริง

กระผมเชื่อมั่นว่าพวกท่านสามารถสานต่อการขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันจะส่งผลให้มวลมนุษยชาติมีอนาคตที่ดีขึ้นได้

จ. ร่างแผนปฏิบัติการรัฐสภา
ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

PARLIAMENTARY MEETING ON THE OCCASION OF THE UNITED NATIONS CLIMATE CHANGE CONFERENCE

Paris (France), 5 and 6 December 2015

Organized jointly by the Inter-Parliamentary Union
and the French Parliament

DRAFT

Parliamentary Action Plan on Climate Change

Scaling up Climate Action by Parliaments and the IPU

The present draft Action Plan has been prepared by the IPU Secretariat in conformity with the recommendation of the Parliamentary Meeting held on the occasion of the United Nations Climate Change Conference (COP20/CMP10) in Lima, Peru, in December 2014. The Plan is designed to accompany the new global climate change Agreement, to be adopted at COP21/CMP11 in Paris in December 2015, and should serve as a policy directive offering a medium- to long-term vision of IPU objectives and priorities in the field of climate change and related areas of sustainable development. Following an exchange of views about the draft at the session of the Standing Committee on Sustainable Development, Finance and Trade, which was held on 19 October 2015 during the 133rd IPU Assembly in Geneva, and the Parliamentary Meeting in Paris, to be held on 5 and 6 December 2015 in conjunction with COP21/CMP11, the revised and amended draft Plan will be submitted for formal endorsement by the Governing Council of the IPU at its 198th session in Zambia, in March 2016.

Part 1. Introduction / Summary

The threat

Climate change is one of the greatest threats to global prosperity and development. Due to human emissions of greenhouse gases, the international community is on a warming trajectory that will leave the world irrevocably changed. Such a pathway risks unmanageable sea-level rise and a vastly different climate, including devastating heat waves, persistent droughts and unprecedented floods. The foundations of human societies, including food and health security, infrastructure, and ecosystem integrity, would be in jeopardy; the most immediate impact would be on the poor and vulnerable.

The international response

As parliamentarians from around the world, we reaffirm the urgent need to reduce global greenhouse gas emissions in order to limit global average temperature rise to well below 2° Celsius from pre-industrial levels and support the call for national actions consistent with a 1.5° Celsius pathway¹. To achieve this goal, there is an urgent need for a response that includes a new legally

¹ See COP Decision FCCC/CP/2011/9/Add.1 para 31: “Recognizing that deep cuts in global greenhouse gas emissions are required according to science, as documented in the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change, with a view to reducing global greenhouse gas emissions so as to hold the increase in global average temperature below 2 °C above pre-industrial levels, and that Parties should take urgent action to meet this long-term goal, consistent with science and on the basis of equity; also recognizing the need to consider, in the context of the first review of the long-term global goal, as referred to in decision 1/CP.16, paragraph 138, strengthening the long-term global goal on the basis of the best available scientific knowledge, including in relation to a global average temperature rise of 1.5 °C”

binding international agreement, national legislation, policies and regulation combined with regional and subnational action. It is appropriate, therefore, that the United Nations Framework on Climate Change (UNFCCC) is one of three interlinked international processes to adopt significant decisions in 2015, all of which, to be effective, must be complementary and mutually reinforcing.

First, in March, the Third United Nations World Conference on Disaster Risk Reduction adopted the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction for 2015-2030. It calls on the IPU and other organizations to continue to support and advocate for the strengthening of relevant national legal frameworks.

Second, in September, Heads of State and Government meeting in New York adopted a set of Sustainable Development Goals (SDGs) to succeed the Millennium Development Goals and specifically recognized the essential role of parliaments in their realization.

Finally, in December, the 21st Conference of the Parties to the UNFCCC (COP21) and the 11th Meeting of the Parties to the Kyoto Protocol (CMP11) adopted in Paris a new universal climate change agreement, to be applied from 2020 onwards.

The role of legislators

To be credible, effective and legally enforceable, these international agreements must be transposed into national legislation, supported by appropriate budget allocation and robust oversight of government performance. This puts parliaments at the heart of the response to climate change.

Parliaments are not only well placed to scrutinize how governments are responding to national and international climate change issues, but can also hold their executives to account over their actions, or lack thereof. Furthermore, parliamentarians bridge the gap between constituents, governments and decisions made at the global level.

National legislation and international agreements are mutually reinforcing. Ahead of the 2015 Paris climate change negotiations, national legislation helped to create the conditions for a more ambitious international agreement by demonstrating what was possible. After 2015, national laws will be required to maximize effective implementation of the commitments and contributions made by governments in Paris.

Well-informed climate legislation can bring significant national and local co-benefits, including strengthened energy security, improved health, reduced disaster risk, increased access to sustainable energy, investment in clean and domestic energy sources, the creation of high-quality jobs and better air quality.

As parliaments consider the legislative response to the [Paris Agreement], there is much experience on which to draw. *The 2015 Global Climate Legislation Study*² covered 98 countries and the EU, which are together responsible for 93% of global greenhouse gas emissions. The Study showed that there were 804 climate change-related laws and policies at the end of 2014.

"It is important [...] to encourage parliamentarians to support the implementation of disaster risk reduction by developing new or amending relevant legislation and setting budget allocations." [...] "The Inter-Parliamentary Union and other relevant regional bodies and mechanisms for parliamentarians, as appropriate, [should] continue supporting and advocating disaster risk reduction and the strengthening of national legal frameworks".

*Sendai Framework for
Disaster Risk Reduction 2015 - 2030*

"We acknowledge also the essential role of national parliaments through their enactment of legislation and adoption of budgets and their role in ensuring accountability for the effective implementation of our commitments".

*Outcome document of the UN Summit
for the adoption of the post-2015
development agenda*

² Nachmany et al, 2015, "The 2015 Global Climate Legislation Study – A Review of Climate Change Legislation in 99 countries"

This total has risen from only 54 laws and policies in 1997, and 426 in 2009 when the Copenhagen Accord was agreed. Fifty-eight countries have “framework legislation”³, encouraging a strategic approach to climate policy. Importantly, studies show that climate legislation is politically neutral; there is no difference between left-wing and right-wing governments in terms of their inclination to pass climate legislation⁴.

Despite this legislative progress, there remains a large gap between the current cumulative level of ambition and the necessary commitments to ensure the 2°C limit is not breached. As the United Nations Environment Programme (UNEP) *Emissions Gap Report 2015*⁵ states, “to stay within the 2°C limit, [...] total global greenhouse gas emissions need to shrink to net zero by xxxx.” The gap in 2020 is calculated as [x-y] Gt CO₂e. For a 1.5°C target, the gap is z Gt CO₂e.

There are also gaps in the adaptation response. [The *2015 UNEP Adaptation Gap Report*⁶ states: “The adaptation gap can be defined generically as the difference between actually implemented adaptation and a societally set goal, determined largely by preferences related to tolerated climate change impacts, and reflecting resource limitations and competing priorities.” Finance, technology and knowledge are three key determinants for realizing adaptation potential, making it possible to reduce risks and impacts in the short and long term. All three determinants are not yet sufficiently available.]

The gaps in the international response to climate change are why this Action Plan is so important. Parliamentarians must be empowered to translate climate issues from the local to the national and international levels and vice versa.

The Action Plan

This Parliamentary Action Plan on Climate Change focuses on parliaments’ role in strengthening the international response to climate change. The Plan should be viewed in the context of the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction and the SDGs, and every effort should be made to ensure the legislative responses to the three United Nations processes are consistent and mutually reinforcing.

The Action Plan has been designed to:

- Guide parliamentarians and parliaments (including their reporting structures and systems) as they respond to the [Paris Agreement] to ensure that the legislative response to climate change is both nationally appropriate and consistent with the aims of the UNFCCC;
- Illustrate and communicate the broad progress that has been made and make accessible the deep experience already available;
- Suggest and develop mechanisms for effective oversight of government;
- Recommend methods of engagement to strengthen links between the executive and legislative branches of government and between parliaments and civil society on the climate change agenda.

The Action Plan identifies four key action areas for legislators and four for the IPU, and makes recommendations about their delivery.

---

³ “Framework Legislation” is defined as “a law or regulation with equivalent status, which serves as a comprehensive, unifying basis for climate change policy, which addresses multiple aspects or areas of climate change mitigation or adaptation (or both) in a holistic, overarching manner.”

⁴ Fankhauser et al, 2014, “Domestic dynamics and international influence: What explains the passage of climate change legislation?”. See URL: <http://www.lse.ac.uk/GranthamInstitute/wp-content/uploads/2014/05/Wp156-Domestic-dynamics-and-international-influence-what-explains-the-passage-of-climate-change-legislation.pdf>

⁵ UNEP 2015. The Emissions Gap Report 2015. United Nations Environment Programme (UNEP), Nairobi

⁶ UNEP 2015. The Adaptation Gap Report 2015. United Nations Environment Programme (UNEP), Nairobi

Expected outcomes

- By end of 2016: A comprehensive review of the existing national legislative response in each member country to climate change, in order to assess its consistency with the [Paris Agreement] and the related goals of the Sendai Agreement and SDGs. That review should include an institutional mapping and effectiveness assessment.
- By middle of 2017: Ratification of the [Paris Agreement].
- By end of 2017: Where appropriate, parliaments should put forward amendments to existing legislation and develop new legislation, to ensure that their legislative base is nationally appropriate and consistent with the [Paris Agreement].
- By end of 2017: Implementation of robust mechanisms to monitor performance of governments towards delivery of their national and international obligations.
- By end of 2017: Introduction of mechanisms to strengthen links between the executive and legislative branches of government.

Part 2. Key action areas for legislators and the IPU

FOR LEGISLATORS

Action Area 1. Ensuring all efforts and measures are taken to establish a national legislative response to climate change that is consistent with national climate goals and the [Paris Agreement]. On mitigation, this means legislation must be in line with the aim of limiting global average temperature rise to well below 2° Celsius from pre-industrial levels; and on adaptation, minimizing and managing national climate risk.

Action Area 2. Accelerating the ratification of the Doha Amendment to the Kyoto Protocol and promoting rapid [ratification/parliamentary endorsement] of the [Paris Agreement] by the end of June 2017 at the latest.

Action Area 3. Strengthening oversight of national commitments and government implementation of national legislation, including enhancing transparency and accountability of climate action and reporting.

Action Area 4. Improving consistency between national climate legislation and other societal goals, including poverty reduction, disaster risk reduction, improving access to energy and gender equality.

FOR THE IPU

Action Area 1. Raising awareness of climate change among parliamentarians and building cross-party support for addressing national climate risk.

Action Area 2. Promoting and facilitating the showcasing of good practice on legislation and oversight.

Action Area 3. Strengthening the link between legislators and the United Nations, including facilitating greater interaction between legislators and senior officials from UN processes and championing greater access to UN negotiations for legislators.

Action Area 4. Supporting stronger links between legislators and relevant civil society organisations.

I. ACTION AREAS FOR LEGISLATORS IN DETAIL

Action Area 1. Ensuring all efforts and measures are taken to establish a national legislative response to climate change that is consistent with national climate goals and the [Paris Agreement]. On mitigation, this means legislation must be in line with the aim of limiting global average temperature rise to well below 2° Celsius from pre-industrial levels; and on adaptation, minimizing and managing national climate risk.

There is no 'one size fits all' approach. Legislation must be nationally appropriate and take into account factors such as economic structure, stage of development, exposure to climate risk, legislative culture, public opinion and political leadership.

Recommendations on process

1. Detailed audit of existing climate-related legislation to understand the current legislative base and to identify gaps;
2. Where appropriate, make amendments to existing legislation to ensure consistency with climate goals, including national commitments, and terminology;
3. Consider whether new legislation is needed.

Recommendations on the content of national legislation

An effective legislative response to climate change consists of several layers:

1. **Information:** the basis for decision making;
2. **Targets:** setting the trajectory towards a long-term goal;
3. **Policies:** addressing country-specific challenges;
4. **Institutional arrangements:** facilitating the formulation, delegation and oversight of implementation; and
5. **Finance:** enabling implementation of policies to meet the targets.

1. INFORMATION

This basic layer is the foundation that informs targets and policies. It should be updated regularly and systematically, and be based on international accounting standards.

- Mitigation: a greenhouse gas inventory, supported and maintained by compulsory, timely, systematic reporting of greenhouse gas emissions from all sectors;
- Adaptation: a periodic national risk assessment, for consideration of measures needed to adapt to climate-related risks.

2. TARGETS

Targets should be defined for the long term, and supported by short- and medium-term goals. It is important to set a long-term trajectory and to send a political signal that the economy will be transforming from high carbon to low carbon and managing climate risk. The combination of a long-term target with short- and medium-term targets creates credibility and minimises investor risk.

- Compulsory greenhouse gas emission reduction targets should be set following explicit debate regarding their impact on affordability and competitiveness;
- Sectoral targets should be explored (e.g. energy intensity, renewable energy, energy efficiency, access to energy, transportation, deforestation rate and emissions from agriculture);
- A national adaptation plan should be formulated following explicit debate on acceptable tolerance to risk.

3. POLICIES

Policies can be set in a single framework law, or in a group of laws, regulations, decrees or binding plans, depending on the legislative culture in each country.

Mitigation policies – to reduce and limit emissions of greenhouse gases

- Pricing carbon (and other greenhouse gases): a uniform carbon price across all sectors is the most cost-effective way to reduce greenhouse gas emissions. That can be achieved either by taxation or by a trading scheme;
- Measures to promote innovation and deployment of efficient low-carbon technologies:
  - ü Economic measures to encourage deployment of existing low-carbon technologies, such as renewable energy subsidies (e.g. feed-in tariffs); differentiated vehicle taxation;
  - ü R&D support: promoting research and development of new low-carbon technologies;
- Measures to overcome barriers to efficiency: including spatial planning, energy efficiency standards in building regulations and appliances;
- Measures to tackle greenhouse gas emissions from land use: including the Reduced Emissions from Deforestation and Forest Degradation (REDD+) scheme and changes in agricultural practice;
- Measures to support structural change: including re-training schemes for workers, temporary compensation schemes for carbon-intensive industries and education.

Adaptation policies to reduce the risks and damages of climate change

- Policies on climate-sensitive public goods: for example, reinforcement of coastal defences; natural resources protection; investment in adaptation-specific infrastructure (e.g. flood control); and research (e.g. on crops and medicines);
- Providing social protection: supporting vulnerable groups (e.g. poor or elderly people); health and emergency services; and empowering communities to increase their resilience;
- Removing barriers to adaptation: for example, investment in data, information and early-warning information distribution systems; addressing market imperfections, for example constraints to insurance schemes; and working with private sector organisations to incentivise and de-risk adaptation activities.
- Creating incentives to adaptation: including spatial planning (e.g. avoiding building in risk-prone areas); building codes to ensure more durable buildings; and water pricing.

4. INSTITUTIONAL ARRANGEMENTS

The following institutional arrangements are important in facilitating the development, and implementation oversight of policy and legislation:

- Forming and/or maintaining an independent expert, apolitical advisory board responsible for providing transparent advice to government on the policies and measures needed to meet the mitigation and adaptation targets set out in the legislation, and requiring a formal public response by the government;
- Delegation of responsibilities to the relevant authorities, taking an inter-ministerial and multilevel approach as appropriate. For example, while energy production issues are likely to be dealt with by a central authority, many adaptation issues are likely to be localised and should be delegated to the relevant local authorities;

- Parliamentary oversight: a requirement for the minister/s responsible for climate change to report to parliament, at least annually, on the progress of the government towards the targets in the legislation and commitments under the [Paris Agreement], and for a full parliamentary debate;
- Including in legislation clear provisions for enforcement and monitoring;
- Ensuring interaction between legislation and relevant policy to ensure consistency and to avoid conflicting signals or incentives.

5. FINANCE

Securing sufficient funding for effective implementation can be aided by:

- Establishing processes for efficiently accessing international climate funds (e.g. GEF, GCF);
- Ensuring adequate funding in national budgets to implement climate change policies;
- Creating national development institutions or banks and enabling public-private partnerships to channel investment into relevant climate initiatives.

Action Area 2. Accelerating the ratification of the Doha Amendment to the Kyoto Protocol and promoting rapid [ratification/parliamentary endorsement] of the [Paris Agreement]

As legislators, we recognize our responsibility to support and encourage our parliaments to ratify, as soon as possible, the Doha Amendment to the Kyoto Protocol and to [ratify/endorse] the [Paris Agreement] as soon as possible and no later than the end of June 2017.

For those parliaments where ratification is slow or delayed, parliamentarians should:

- Identify the reasons: for example lack of political will, administrative red tape and/or technical capacity issues, such as difficulties in drafting or implementing legislation and a lack of trained personnel to deal with ratification issues; and
- Develop national policies and strategies aimed at addressing these issues and renewing a national commitment to respect and implement international obligations enshrined in the Kyoto Protocol and [Paris Agreement] by adopting the necessary legislative and administrative measures to operationalize at the national level the agreements made in Kyoto [and Paris].

Action Area 3. Strengthening oversight of national commitments and government implementation of national legislation, including enhancing transparency and accountability of climate action and reporting.

As parliamentarians, we accept the responsibility to oversee the performance of our governments in implementing national climate-related commitments and legislation. We commit to supporting the inclusion of robust accountability measures and transparency into national climate change legislation and to use the full range of parliamentary procedures available to ensure our governments are fulfilling their obligations.

In particular, we commit to:

- Requiring the minister/s responsible for climate change to report to parliament, at least annually, on the progress of the government towards the targets in national legislation and their international obligations, and for a full parliamentary debate;

- Holding regular meetings between cross-party groups of legislators and the minister responsible for climate change to discuss, inter alia, national positions ahead of the United Nations negotiations and, post-negotiations, to discuss outcomes and implications for national legislation and policy;
- Ensuring clear legislative provision for enforcement and monitoring, using the full suite of parliamentary procedures available;
- Fostering greater interaction between legislation and relevant policy to ensure consistency and to avoid conflicting signals or incentives.

Action Area 4. Improving consistency between national climate legislation and other societal goals, including poverty reduction, disaster risk reduction, improving access to energy and gender equality.

Climate change presents both threats to, and opportunities for, sustainable development. It is vital to ensure that climate change legislation and policies are consistent with, and mutually reinforcing of, legislation and policies to advance other societal goals including poverty reduction, disaster risk reduction, access to energy and gender equality.

We commit to:

- A review of existing relevant climate legislation and policies to ensure that other societal goals, in particular, the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction, the SDGs and the IPU Plan of Action for Gender-sensitive Parliaments, are appropriately reflected;
- Take into consideration these societal goals when further developing the legislative response to climate change;

II. ACTION AREAS FOR THE IPU IN DETAIL

Action Area 1. Raising awareness of climate change among parliamentarians and building cross-party support for addressing national climate risk.

There is an important role for the IPU in raising awareness of, and encouraging action on, climate change among parliamentarians from all parts of the political spectrum. This includes not only those legislators with direct responsibility for, or a natural interest in, climate change but also those with responsibilities related to critical elements of effective climate policies and legislation, including finance, energy, transport, health and disaster risk management.

The IPU commits to:

- Ensuring that climate change, in particular the response to the [Paris Agreement] and oversight of government commitments, is a prominent element in IPU activities and events in 2016 and beyond, including not only events and activities dedicated to climate change but also those relating to other relevant areas including finance, energy, transport, health, sustainable development and disaster risk management;
- Promoting the development of, and supporting national cross-party groups and suitable institutional architectures related to climate change (for example national committee structures) and to interaction with regional and international parliaments and parliamentary groups;
- Capacity building of parliamentarians and the parliamentary services so that a long-term perspective on climate change is adopted, irrespective of the current parliamentary structure or any subsequent changes heralded by a potential change of government.

Action Area 2. Promoting and facilitating the showcasing of good practice on legislation and oversight.

The IPU is as an unrivalled platform for parliamentary cooperation and its members have rich and valuable experience of designing, passing and monitoring the implementation of climate-related legislation.

Drawing on this experience, the IPU commits to:

- Develop case studies, from both developed and developing countries, showcasing good practice in climate legislation (covering mitigation, adaptation and oversight of governments), for promotion at IPU events, dissemination to members and for use by legislators in their national parliaments;
- Initiate bilateral, regional and international parliament-to-parliament engagement to facilitate the sharing of good practice.

Action Area 3. Strengthening the link between legislators and the United Nations, including facilitating greater interaction between legislators and senior officials from UN processes and championing greater access to UN negotiations for legislators.

Given parliaments' central role in the national and international responses to climate change, there is much value in strengthening links between the UNFCCC process and parliamentarians.

The IPU commits to:

- Promote and facilitate greater interaction between parliaments and senior officials from United Nations processes, including before, during and after the UNFCCC negotiating sessions;
- Champion greater and more consistent access to UN negotiations for parliamentarians, in particular for those with a formal responsibility for oversight on climate change; that will enable legislators to fulfill their oversight role more effectively;
- Hold parliamentary events in conjunction with annual COP/CMP sessions with a view to providing parliamentarians with first-hand information on the main issues and approaches of intergovernmental sessions and facilitating interaction with government negotiators participating in the UNFCCC process.

Action Area 4. Supporting stronger links between legislators and relevant civil society organisations.

Policy and legislation on climate change is stronger and more effective if it takes into consideration the views and experience of relevant civil society organizations.

The IPU commits to:

- Encourage and facilitate stronger links between parliamentarians and relevant civil society organisations on climate change and sustainable development, including environment and development NGOs, academics, youth groups, business groups and industry associations, trade unions and think-tanks; that will help to ensure civil society representation at relevant IPU events and promote the participation of parliamentarians in relevant civil society events;

- Through international, regional and national events, provide a platform for interaction between parliamentarians and the most appropriate scientific, economic, civil society and public and private sector experts.

Part 3. Partnerships and advocacy coalitions

The efforts of parliamentarians and the IPU in promoting greater involvement and ambition on climate change and sustainable development can be multiplied if they work in partnership with organisations that have similar or overlapping interests.

Parliamentarians are the link between the local level and national policy and legislation. There are many impressive examples of climate action at the local and subnational levels, including from local governments, cities and regions. Parliamentarians have a role in identifying and highlighting good practice at the local level in order to inform national policies and legislation and to promote such good practice internationally through the IPU.

It is vital, therefore, that the IPU and its members proactively seek partnerships and structured dialogue with a range of actors. The IPU and its members commit to identifying new partnerships and strengthening existing collaboration with relevant organizations at the subnational, national and supra-national levels.

Parliamentary organizations, networks and structures

The IPU is devoted to working closely with its traditional and new partners from among global and regional parliamentary organizations, networks and structures which focus on environmental and climate change issues, including but not exclusively:

- **IPU Associate Members and permanent observers** (Andean Parliament, Assemblée parlementaire de la Francophonie, European Parliament, Parliamentary Assembly of the Council of Europe, Parliamentary Assembly of the Mediterranean, etc.);
- **Parliamentary networks** (GLOBE International, Parliamentary Network on the World Bank and IMF, Climate Parliament, etc.).

Intergovernmental structures

The IPU will continue its close and mutually beneficial cooperation with intergovernmental organizations and agencies that lead the way in global efforts to provide sustainable development and combat climate change. Particular attention will be devoted to working with:

- The Secretariat of the **United Nations Framework Convention on Climate Change** (UNFCCC) as the driving force behind global climate change negotiations and the organizer of COP/CMP sessions, in which the IPU enjoys observer status in the category of intergovernmental organizations;
- The **United Nations Environment Programme** (UNEP) as the leading global environmental authority that sets the agenda and promotes the coherent implementation of the environmental dimension of sustainable development within the UN system and beyond, including in the world parliamentary community;
- **World Meteorological Organization** (WMO) as the UN system's authoritative voice on the state and behavior of the Earth's atmosphere, its interaction with the oceans, the climate it produces and the resulting distribution of water resources;
- The Secretariat of the **United Nations International Strategy for Disaster Reduction** (UNISDR) as the focal point for the coordination of disaster reduction activities both within and outside the UN system and as the implementing agency of the *Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030*, with its special provisions relating to parliaments;

- The **United Nations Development Programme (UNDP)** as the leading UN agency helping countries to meet their development aspirations and to develop policies, institutional capabilities and partnering abilities, including through multifaceted support to national legislative institutions;
- The **International Renewable Energy Agency (IRENA)** as an intergovernmental organization supporting countries in their transition to a sustainable energy future and serving as a centre of excellence and a repository of policy, technology, resource and financial knowledge on renewable energy.

Local and subnational governments and authorities

National legislators, subnational governments and local authorities share the responsibility for providing adequate regulatory responses to the challenge of climate change. The IPU will step up its cooperation with:

- **ICLEI: Local Governments for Sustainability** as the world's leading association of over 1,000 metropolises, cities, and urban regions dedicated to promoting global sustainability through local action, and an IPU partner in organizing various side events at UNFCCC meetings;
- **R20: Regions of Climate Action** as a worldwide coalition of actors focused on green economic development at the subnational level, bringing together public and private partners, including legislators, with a view to converging green policies, technology and finance;
- **C40** as a network of the world's megacities committed to addressing climate change through effective collaboration, sharing knowledge and driving meaningful, measurable and sustainable climate action.

Climate science and research institutions

In the domain of climate change, policy makers particularly depend on information and advice provided by climate science bodies. The IPU intends to broaden the scope of its cooperation with such institutions as:

- **The Grantham Research Institute on Climate Change and the Environment** (London School of Economics and Political Science) as a world-leading centre for policy-relevant research and training on climate change and the environment, renowned for work such as groundbreaking *Global Climate Legislation Study*;
- **Earth League** as an international alliance of prominent scientists from world-class research institutions, who work together to respond to pressing issues linked with climate change, depletion of natural resources, land degradation and water scarcity;
- **Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC)** as the leading international body for the assessment of climate change, established by UNEP and WMO, with a view to providing policy makers, including legislators, with a scientific view on the current state of knowledge in climate change and its potential environmental and socio-economic impacts;
- **International Institute for Environment and Development (IIED)** as one of the world's most influential international development and environmental policy research organizations, which builds bridges between policy and practice, including through assisting parliamentarians in their work;
- **Environmental Law Centre** of the International Union for Conservation of Nature (IUCN) as a body assisting decision-makers with information, legal analysis, advisory services, legislative drafting, mentoring and capacity building at national, regional and global levels.

Abbreviations and basic definitions

- Adaptation - Adjustment in natural or human systems in response to actual or expected climatic stimuli or their effects
- C40 – Cities Climate Leadership Group
- CO₂e – Carbon Dioxide equivalent
- COP – Conference of the parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change
- GCF – Green Climate Fund
- GEF – Global Environment Facility
- GLOBE – Global Legislators’ Organization for a Balanced Environment
- GT – Gigatonne
- ICLEI – Local Governments For Sustainability
- IIED – International Institute for Environment and Development
- IPCC – Intergovernmental Panel on Climate Change
- MOP – Meeting of the Parties to the Kyoto Protocol
- Mitigation - Initiatives to reduce emissions of greenhouse gases
- NGO – Non-governmental organization
- PAM – Parliamentary Assembly of the Mediterranean
- R20 – Regions 20
- REDD+ - Mitigation measures related to “Reducing Emissions from Deforestation and Forest Degradation (REDD)” that also include conservation, sustainable management of forests and enhancement of forest carbon stocks, thus REDD+
- SDGs – Sustainable Development Goals
- UNDP - United Nations Development Programme
- UNEP - United Nations Environment Programme
- UNFCCC - United Nations Framework Convention on Climate Change
- UNISDR – United Nations International Strategy for Disaster Reduction
- WMO – World Meteorological Organization